

Bataillons Vedkommende, at der var 3 veltjente Underofficerer, som havde begjært Tilladelse til at optages paa Officersskolen, men de fik ikke denne Tilladelse. Der er mange unge Underofficerer, og navnlig er der mange blandt dem, som have gjennemgaaet den militære Clevskole, hvem man har negtet Afgang til at komme op i Officersskolen. Naar disses Ansøgning var bleven bevilget, vilde der kunne være afhjulpet en betydelig Del af Savnet. Ligeledes skal der i de senere Aar ogsaa være Mange, som have gjennemgaaet Officersskolens yngste Klasse, men ikke ere bleven udnævnte til Officerer. Det Mærkelige skal, efter hvad jeg har erfaret, være det, at der ved enkelte Afdelinger er næsten Ingen, der erholder Anbefaling — eller hvad det hedder — og blive optagne paa Officersskolen, medens unge Mænd, der komme fra andre Afdelinger, vel blive optagne paa Officersskolen, men blive aldrig Sekondlieutenanter. Dette gjør, at mange unge Menneſker, som Armeen udmærket godt kunde være tjent med at beholde i Tjenesten, gaa bort derfra. Jeg kunde ønske, at den høitærede Krigsminister kunde oplyse om, hvor mange Ansøgninger der ikke er bevilget i sidste Aar. Jeg er bekendt med, at Sekondlieutenantsklassen ikke nær er fuldt saa stor, som den skulde være efter Loven om Hærens Ordning. Jeg tror endnu, trods den høitærede Krigsministers Modsigelse ved 1ste Behandling, at maatte fastholde den Mening, at den Maade, hoorpaa vi kunne faae bedre Underofficerer og Sekondlieutenanter, er den, at vi skulle forhøje deres Lønninger, saa at de kunne være tjente med at gjøre Tjeneste i Armeen, samt give veltjente Underofficerer Leilighed til at blive Officerer. Dette er den Maade, hoorpaa vi nærmest kunne afhjælpe Manglen; thi naar en Underofficer fyldestgjør de Fordringer, der stilles til ham med Hensyn til praktiske Kundskaber — jeg har nemlig aldrig hørt, at disse ældre veltjente Underofficerer have manglet saadanne, og den menige Soldat har ofte den Mening, at de staa over Officererne i saa Henseende — saa vilde de jo paa anden Maade kunne erhverve sig de theoretiske Kundskaber. Naar de i en ældre Alder træde ind som Officerer, saa vilde de imidlertid ikke godt kunne nøies med at træde ind som Sekondlieutenant. Naar de have tjent 6—8 Aar, saa maa de dog have gjort tilstrækkelig Fyldest i den Henseende, og de maatte da strax udnævnes til Premierlieutenant under Forudsætning af, at de have de fornødne praktiske og theoretiske Kundskaber. Jeg kan som det ærede Udvalgsmedlem (Hauerslev) der havde Ordet før, ikke gaa med til at stemme for dette Lovforslag, især ikke naar det er undergaaet denne Forandring, og jeg kan det saa meget mindre, som jeg maa dele de Betænklichkeiten, den ærede Ordfører har udtalt ved 1ste Behandling, at Lovforlaget i Grunden er et Stykke Revisionslov og tillige en lille Bevillingslov. Af

disse Grunde maa jeg stemme mod Sagens Overgang til 3die Behandling.

Krigsministeren (Dreyer): Som det findes anført i Betænkningen, har jeg kunnet tiltræde de af det ærede Udvalg stillede Endringsforslag. Det vigtigste — i det Mindste for mig — af dem er det, at Uddannelsen af Sekondlieutenantsleverne for Rytteriets, Artilleriets og Ingenieurkorpsets Vedkommende nu skulde finde Sted ved de respektive Baaben. Der er ingen Tvivl om, at man, især ved en saa kort Uddannelsesetid, som her er foreslaaet, bedst vil kunne uddanne dem ved selve Baabnet, og naar jeg ikke strax har foreslaaet, hvad det i det andet Thing forelagte Hærløvsudkast i denne Henseende gaar ud paa, nemlig at al Sekondlieutenantsuddannelse herefter skulde finde Sted ved Baabnene, saa var det, fordi jeg nærede Tvivl om, at man efter en saa kort Forberedelse, — som her kunde træffes, vilde være i Stand til at gjøre det paa fuldt betryggende Maade. Denne Betænknelighed er siden bleven hævet, idet jeg fra de vedkommende Myndigheder har modtaget Erklæringer om, at de ret vel vilde være i Stand til at foretage Uddannelsen ved Baabnene. Et æret Medlem har i Hærensstemmelse med, hvad han ytrede ved første Behandling, ment, at det overhovedet er urigtigt at gaa ind paa saaledes at udfille et enkelt Punkt af Hærløven og gjøre det til Gjenstand for en særlig foreløbig Ordning, men at det burde helt udsættes, indtil der kan komme til at foreligge en ny Ordning gennem den Revision, der jo skal foretages. Jeg maa være af en anden Mening. Naar enkelte Ulemper søles overmaade stærkt, som det er Tilfellet med Hensyn til den store Mangel paa Sekondlieutenanter, saa er det min Mening, at det er det eneste Rigtige saa snart som muligt at søge at afhjælpe dem, saa meget mere som det jo er overmaade usikkert, hvor længe eller hvor kort det vil vare, inden Hærløven vil blive revideret. Den ærede næstforegaaende Taler berørte et Par Punkter, som jeg ogsaa skal tillade mig at ytre mig om. Det ene gik ud paa, at man skulde søge at formaa, navnlig for Jobfolkets Vedkommende, de unge Mænd, der ere færdige med deres Uddannelse, til frivillig at forblive tre Maanedre ved deres Afdelinger i det særlige Diemed, som det ærede Medlem fremhævede, at faae nogen Ovelse i at befale og at blive kendte af Afdelingernes Underofficerer og Menige. Jeg tror nu ikke, at man vilde kunne formaa ret Mange til saaledes frivillig at forblive til Tjeneste, formodentlig ingen Andre end dem, der enten vilde gaa videre i deres militære Uddannelse, der altsaa søge at komme ind i Officersskolens nuværende næstældste Klasse for at blive Premierlieutenanter, eller Saadanne, der overhovedt ville paatage sig et eller to Aars Tjeneste som Sekondlieutenanter. Spørgt kunde det jo have